

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

6 октомври 2015 година *

„Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Земеделие — Регламент (ЕО) № 510/2006 — Регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания — Регистрация на наименованието „Edam Holland“ — Производители, използващи името „edam“ — Липса на правен интерес“

По дело C-517/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 14 ноември 2014 г.,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V., установено в Берлин (Германия), за което се явяват М. Loschelder и V. Schoene, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват В. Schima, J. Guillem Carrau и G. von Rintelen, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Нидерландия, за което се явяват В. Koorman и М. Bulterman, в качеството на представители,

Nederlandse Zuivelorganisatie, установено в Zoetermeer (Нидерландия), за което се явяват Р. van Ginneken и G. Béquet, advocaten,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, J. L. da Cruz Vilaça и С. Lycourgos (докладчик), съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид взетото след изслушване на генералния адвокат решение да се произнесе с мотивирано определение съгласно член 181 от Процедурния правилник на Съда,

* Език на производството: немски.

постанови настоящото

Определение

- 1 С жалбата си Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. иска отмяната на определението на Общия съд на Европейския съюз по дело Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Комисия (T-112/11, EU:T:2014:752, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което той е отхвърлил жалбата му за отмяна на Регламент (ЕС) № 1121/2010 на Комисията от 2 декември 2010 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания (Edam Holland (ЗГУ) (ОВ L 317, стр. 14, наричан по-нататък „спорният регламент“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 510/2006

- 2 Съгласно съображение 14 от Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114, наричан по-нататък „основният регламент“), все още в сила към датата на спорните факти:

„Процедурата по регистрация следва да даде възможност на всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес в държава членка или трета страна, да упражнява правата си чрез уведомяване за неговото възражение“.

- 3 Член 7, параграфи 1 и 2 от основния регламент е предвиждал:

„1. В рамките на шест месеца от датата на публикацията в *Официален вестник на Европейския съюз*, по смисъла на член 6, параграф 2, първа алинея, всяка държава членка или трета страна може да възрази на предложената регистрация чрез изпращане на мотивирано възражение [до Европейската комисия].

2. Всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес, местожителство или седалище в държава членка, различна от тази, която кандидатства за регистрация, или в трета страна, може също да възрази срещу предложената регистрация чрез изпращане на мотивирано възражение.

В случай че физическите или юридическите лица имат местожителство или седалище в държава членка, такова възражение се изпраща до държавата членка в рамките на срок, който позволява възражение в съответствие с параграф 1.

[...]“.

- 4 Член 13, параграф 1, втора алинея от този регламент е предвиждал:

„Когато едно регистрирано наименование съдържа в себе си името на един земеделски или хранителен продукт, което се счита за родово наименование, използването на това родово наименование върху съответния земеделски или хранителен продукт няма да се счита противоречащо на буква а) или б) от първа алинея“.

Спорният регламент

- 5 Съгласно съображение 8 от спорния регламент:

„Изглежда, че когато във възраженията се посочва, че вписването би застрашило съществуването на наименования, търговски марки или продукти, както и че предложеното за вписване наименование е родово, това всъщност не се отнася до цялото наименование „Edam Holland“, а само до единия от елементите му — „Edam“. Защитено е обаче цялото наименование „Edam Holland“, а не част от него. По силата на член 13, параграф 1, втора алинея от [основния р]егламент, „Edam“ може да продължи да се използва, при условие че се спазват приложимите принципи и правила на правния ред на [Съюза]. За повече яснота спецификацията и резюмето бяха съответно изменени“.

- 6 Член 1 от този регламент предвижда:

„Регистрира се наименованието, посочено в приложение I към настоящия регламент.

Независимо от първата алинея, наименованието „Edam“ може да продължи да се използва на територията на [Европейския съюз], при условие че се спазват приложимите принципи и правила на правния ред на Съюза“.

- 7 Приложение II към посочения регламент съдържа следната информация:

„[...]

4. Спецификация: [...]

4.1. Наименование „Edam Holland“

4.2. Описание „Edam Holland“ е естествено узряло полутвърдо сирене. То се произвежда в Нидерландия от краве мляко, добито в нидерландски млекопроизводителни стопанства, и узрява в нидерландски помещения за зреене до годен за консумация продукт. [...]

Обстоятелства, предхождащи спора

- 8 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 1—7 от обжалваното определение по следния начин:

„1 На 1 март 2008 г. Комисията [...] публикува заявление съгласно член 6, параграф 2 от [основния р]егламент. Тази заявка за регистрация, подадена от Nederlandse Zuivelorganisatie (наричано по-нататък „NZO“) и представена пред Комисията от Кралство Нидерландия, се отнася до регистрацията на защитеното географско указание [...] „edam holland“ [(наричано по-нататък „разглежданото ЗГУ“)].

2 На 26 юни 2008 г. жалбоподателят [...] подава възражение срещу регистрирането на разглежданото ЗГУ пред германските органи съгласно член 7, параграф 2 от [основния р]егламент.

3 В рамките на това възражение жалбоподателят посочва, че е професионално сдружение на производители и дистрибутори на edam, като членуващите в него предприятия през 2007 г. са предложили на пазара 141 385 тона edam (от които 94 361 тона са собствено

производство). По-специално в подкрепа на възражението се посочва, че при липсата на изрично уточнение регистрацията на наименованието „edam holland“ застрашава използването на родовото наименование „edam“.

- 4 На 18 юли 2008 г. Федерална република Германия подава пред Комисията възражение относно регистрацията на разглежданото ЗГУ. Възражението на жалбоподателя от 26 юни 2008 г. (точка 2 по-горе) е приложено към възражението на Федерална република Германия.
- 5 На 21 октомври 2008 г. Комисията уведомява Кралство Нидерландия, че приема представеното от Федерална република Германия възражение за допустимо. Също така тя приканва Кралство Нидерландия и Федерална република Германия да организират съответни консултации, за да постигнат споразумение по смисъла на член 7, параграф 5 от [основния р]егламент.
- 6 На 29 май 2009 г. Кралство Нидерландия уведомява Комисията, че не е постигнато споразумение с Федерална република Германия.
- 7 На 2 декември 2010 г. Комисията приема [спорния] [р]егламент [...]. По-специално в спецификацията на разглежданото ЗГУ се предвижда, че сиренето „edam holland“ се произвежда в Нидерландия от краве мляко, добито в нидерландски млекопроизводителни стопанства (точка 4.2 от спецификацията)“.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

- 9 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 23 февруари 2011 г., жалбоподателят иска отмяната на спорния регламент.
- 10 Кралство Нидерландия и NZO са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията, която иска отхвърлянето на жалбата.
- 11 Като счита, че разполага с достатъчно данни от материалите по преписката, Общият съд решава по силата на член 113 от своя Процедурен правилник да се произнесе, без да дава ход на делото, и отхвърля жалбата като недопустима.

Искания на страните

- 12 Жалбоподателят иска от Съда:
 - като главно искане, да отмени обжалваното определение и спорния регламент,
 - при условията на евентуалност, да отмени обжалваното определение и да върне делото на Общия съд, и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по производствата пред двете инстанции.
- 13 Комисията иска от Съда:
 - да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

- 14 Кралство Нидерландия иска от Съда да отхвърли жалбата.
- 15 NZO иска от Съда:
- като главно искане, да отхвърли жалбата,
 - при условията на евентуалност, ако жалбата трябва да се уважи, да върне делото на Общия съд, и
 - при условията на още по-голяма евентуалност, ако жалбата трябва да се уважи и ако Съдът реши сам да се произнесе по този спор, да се остави в сила спорният регламент.

По жалбата

- 16 По силата на член 181 от неговия Процедурен правилник, когато жалбата е изцяло или частично явно недопустима или явно неоснователна, Съдът може във всеки един момент, по предложение на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат, с мотивирано определение да я отхвърли изцяло или частично.
- 17 Тази разпоредба следва да намери приложение в рамките на настоящото обжалване.
- 18 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

По първото основание

Доводи на жалбоподателя

- 19 С първото си основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е признал неговия правен интерес, произтичащ от факта, че спорният регламент не уточнява, че терминът „edam“ има родов характер по смисъла на член 13, параграф 1, втора алинея от основния регламент и че той може на това основание да продължи да бъде използван в търговията на сирена. Тази липса на уточнение накърнявала сериозно правната позиция на жалбоподателя, тъй като от практиката на Съда произтичало, че съществува презумпция, според която всеки един елемент от съставно наименование е защитен поотделно. Вследствие на това правният интерес на жалбоподателя бил доказан и Общият съд погрешно отхвърлил неговата жалба като недопустима.
- 20 Комисията оспорва тези доводи.

Съображения на Съда

- 21 Съображение 8 от спорния регламент гласи, като се позовава изрично на член 13, параграф 1, втора алинея от основния регламент, че „[наименованието] „Edam“ може да продължи да се използва“. Всъщност тази разпоредба от основния регламент е предвиждала, че когато име на един земеделски или хранителен продукт, което се вписва в едно регистрирано наименование в регистъра на защитените наименования за произход и географски указания, е родово, използването на това име в търговията не е в разрез със защитата на посоченото регистрирано наименование. Именно в тези рамки Комисията е решила в член 1 от спорния регламент, че с оглед на неговия родов характер наименованието „edam“ може, независимо от регистрацията на разглежданото ЗГУ, да продължи да се използва на територията на Съюза, при условие че се спазват приложимите принципи и правилата на правния ред на Съюза.

- 22 От това следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 29 и 30 от обжалваното определение, че евентуална отмяна на спорния регламент не би донесла никаква полза на членовете на жалбоподателя, при положение, че този регламент предвижда, че наименованието „edam“ да може да продължи да се използва, по-специално за предлагането на пазара на сирена, при условие че се спазват приложимите принципи и правила на правния ред на Съюза.
- 23 От изложеното по-горе е видно, че това първо основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание

Доводи на жалбоподателя

- 24 С второто си основание жалбоподателят упреква Общия съд в изопачаване на фактите, на които той е основал своя довод, че спорният регламент поставя пречка за икономическите дейности на неговите членове, които се състоят в доставки за Нидерландия на мляко, което може да бъде преработено там в edam. В подкрепа на второто си основание жалбоподателят се позовава на факти и на доказателства, целящи да докажат действителността на тези доставки, подчертава, че никоя друга страна в производството не е оспорила неговите твърдения, и заключава, че Общият съд е изопачил фактите, като е приел, че този довод на жалбоподателя не е подкрепен с факти. Освен това жалбоподателят поддържа, че на няколко пъти Общият съд е изопачил фактите, на които той се основава в точка 41 от обжалваното определение.
- 25 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя в подкрепа на това основание.

Съображения на Съда

- 26 В самото начало следва да се отбележи, че съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси. Единствено Общият съд е компетентен да установява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно преценката на фактите и на доказателствата, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (решение ICF/Комисия, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 27 В конкретния случай обаче в подкрепа на неговото второ основание жалбоподателят се задоволява да се позове на представени пред Общия съд факти и доказателства относно количествата мляко, доставени от някои от неговите членове в Нидерландия, за да направи извода, че икономическата дейност на неговите членове е затруднена вследствие на спорния регламент, тъй като те не могат повече да продават произведено в Германия мляко за производството в Нидерландия на сирена, защитени с разглежданото ЗГУ. По този начин жалбоподателят иска от Съда да извърши констатация и преценка на фактите, без да посочи как те са били изопачени, което не спада към неговата компетентност.
- 28 Освен това, що се отнася до доводите относно точка 41 от обжалваното определение, в която Общият съд заключава, че жалбоподателят не може да встъпи в производството пред Общия съд, за да представлява интересите на тези от своите членове, които са производители на мляко, достатъчно е да се констатира, както самият жалбоподател признава в точка 32 от жалбата си, че тези доводи визират преценка на Общия съд, извършена по съображения за изчерпателност. Следва, че тези доводи трябва да се отхвърлят като неотнормирани, тъй като при всички случаи те не могат да доведат до отмяната на обжалваното определение.

- 29 От гореизложените съображения следва, че второто основание трябва да се отхвърли като явно недопустимо.

По третото основание

Доводи на жалбоподателя

- 30 С третото си основание жалбоподателят сочи, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е признал неговия правен интерес, произтичащ от собственото му право на възражение, с което той разполага по силата на основния регламент.
- 31 Комисията оспорва представените от жалбоподателя доводи в подкрепа на това основание.

Съображения на Съда

- 32 Член 7, параграф 2, първа алинея от основния регламент е предвиждал, че всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес, местожителство или седалище в държава членка, различна от тази, която кандидатства за регистрация на наименование за произход или географско указание, или в трета страна, може също да възрази срещу предложената регистрация чрез изпращане на мотивирано възражение.
- 33 При все това втората алинея на същия параграф от този член налага на физическите или юридическите лица, които имат местожителство или седалище в държава членка, да адресират това възражение до тази държава членка, за да ѝ позволят да използва правото на възражение, което ѝ предоставя параграф 1 от посочения член.
- 34 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил в точка 42 от обжалваното определение, че физическите или юридическите лица, които имат правен интерес и са с местожителство или седалище в държава членка, не могат да изпратят възражение директно до Комисията.
- 35 При тези условия третото основание следва да се отхвърли като явно неоснователно.

По четвъртото основание

Доводи на жалбоподателя

- 36 С четвъртото си основание жалбоподателят поддържа, че неговите членове са поставени в отношение на конкуренция с нидерландските производители на сирена, защитени с разглежданото ЗГУ. Според него множеството продукти, продавани под името „edam“, и опасността от объркване, на която е подложен потребителят поради този факт, доказват, че всички продукти „edam“ се конкурират на пазара.
- 37 Освен това жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил правото му да бъде изслушан. Всъщност Общият съд е трябвало да даде на страните възможността да допълнят своите доводи по отношение на наличието на положение на конкуренция между продуктите, продавани под името „edam“ от членовете на жалбоподателя, и тези, които са продавани под разглежданото ЗГУ, при положение че Общият съд е приел, че това отношение на конкуренция не е било доказано от жалбоподателя, въпреки че Комисията приела направеното от посочения

жалбоподател възразение срещу регистрацията на разглежданото ЗГУ и следователно признала, че той имал изисквания в член 7, параграф 2 от основния регламент „правен интерес“, за да може да направи подобно възразение.

- 38 Жалбоподателят оспорва и съображенията на Общия съд, посочени в точки 44—46 от обжалваното определение, където той приема, че целта на основния регламент е била да създаде равни условия на конкуренция за продуктите с означения за произход, че спорният регламент не цели прекратяване на право, чиито титуляри са членовете на жалбоподателя, и че при всички случаи доводите на жалбоподателя не са от естество да докажат, че неговите членове били пряко засегнати от посочения регламент.
- 39 Комисията оспорва доводите, представени от жалбоподателя в подкрепа на това основание.

Съображения на Съда

- 40 Най-напред, що се отнася до довода относно евентуалното отношение на конкуренция между нидерландските производители на сирена, защитени с разглежданото ЗГУ, и членовете на жалбоподателя, достатъчно е да се констатира, че същият, задоволявайки се с възпроизвеждане на някои елементи от своята жалба на първа инстанция, твърди, че Общият съд е изопачил доказателствата и фактите, които той му е представил, без обаче да посочи по какъв начин този съд е извършил подобно изопачаване. При това положение подобни доводи на жалбоподателя трябва да се отхвърлят като явно недопустими.
- 41 По-нататък, що се отнася до довода на жалбоподателя, според който Общият съд е нарушил неговото право да бъде изслушан, достатъчно е да се отбележи, без да е необходимо да се проверява дали Комисията действително е признала, че жалбоподателят имал „правен интерес“ по смисъла на член 7, параграф 2 от основния регламент, че на 15 ноември 2013 г. в рамките на процесуално-организационните действия Общият съд е поканил страните да отговорят на няколко въпроса, отнасящи се по-конкретно до правния интерес на жалбоподателя. От това следва, че доводът на последния, че Общият съд е нарушил неговото право да бъде изслушан, е явно неоснователен.
- 42 Накрая, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно точки 44—46 от обжалваното определение, следва да се констатира, както самият жалбоподател е признал в точки 58, 61 и 63 от своята жалба, че те визират преценката, която Общият съд е извършил по съображения за изчерпателност, поради което тези доводи трябва да бъдат обявени за неотнормими.
- 43 От всички гореизложени съображения следва, че четвъртото основание трябва да се отхвърли като отчасти явно недопустимо и отчасти явно неоснователно.
- 44 При това положение жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 45 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 46 Тъй като Комисията е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски, направени от тази институция.

- 47 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим за производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.
- 48 Съгласно член 184, параграф 4 от посочения правилник следва да се постанови, че NZO също понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (седми състав) определи:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. да заплати съдебните разноски.**
- 3) **Кралство Нидерландия и Nederlandse Zuivelorganisatie понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи